

Џон Ајдајк

БИВШИ КОШАРКАШ

Авенија Перл пружа се дуж паркинга средње школе,
Савија с трамвајским шинама, и престаје, прекида се
Пре него што успе да продужи још два блока,
Код Тржног центра „Пуковник Макомски“. Бертов
Ауто-сервис је на западном углу, а тамо ћете,
Готово сваки дан, затећи Флика Веба, што помаже Берту.

Флик надвисује тупаве апарате –
По пет с обе стране, старински с лоптастом главом,
Чији гумени лактови оклембешено и ниско висе.
Једном су ноздрве два S, а очи
Е и О. А један је здепаст, уопште
Главу нема – више је за амерички фудбал.

Некад је Флик играо за средњошколски тим, Чаробњаке.
Био је добар: заправо, најбољи. '46. је
Убацио триста деведесет поена,
Још увек рекорд округа. Лопта је волела Флика.
Гледао сам га једном кад је дао тридесет осам или четрдесет
Код куће. Руке су биле налик на дивље птице.

Никад није научио занат, само точи гориво,
Проверава уље и мења гуме. С времена на време,
Ради штоса, дрибла унутрашњу гуму,
Али већина нас се свеједно сећа.
Руке су му нежне и нервозне на кључу за точкове.
Премда то кључу за точкове ништа не значи.

Кад не ради, виси у Мејином експрес-ресторану.
Умашћено сив и некако погурен, игра флипер.
Пуши оне танке цигаре, мерачи фосфате с аромом лимуна.
Флик се ретко кад обрати Меј, само климне главом
Ка позадини њеног лика, према блиставим похвалним
Низовима пастила, карамела и гумених бомбона.

(С енглеској превео **Игор Цвијановић**)

ТЕРЕН